

Ankenævnets j.nr. 485855-0013 – Klage over mistet taske i betalingsgarderobe

Klager besøgte den 12. september 2009 indklagedes virksomhed og afleverede sin taske i garderoben. Klager betalte i den forbindelse kr. 20,- og fik udleveret en garderobebillet, som han stadig var i besiddelse af.

Da klager ville forlade natklubben senere på natten, foreviste han indklagede i garderoben hans garderobebillet, men tasken var ikke i garderoben. Klager oplyste, at indklagede udtalte, at han godt kunne huske, hvor tasken blev stillet i garderoben. Klager bemærkede, at indklagede anførte sit telefonnummer på garderobebilletten, så klager havde mulighed for at henvende sig efterfølgende.

Dagen efter kontaktede klager indklagede, men tasken var stadig ikke dukket op, og klager anmeldte derfor forholdet til politiet.

Klagers far anmeldte på klagers vegne forholdet vedrørende den mistede taske til deres forsikringsselskab den 25. september 2009, da tasken indeholdte en del ret dyrt tøj. Forsikringsselskabet meldte tilbage, at de ikke mente at skaden var sig forsikringsdækket, da der var tale om ulovlig omgang med hittegods.

Tasken og dens indhold var opgjort således:

Striktrøje	kr.	1.200,-
Trøje	kr.	1.100,-
Skjorte	kr.	400,-
T-shirt	kr.	300,-
Armani parfume	kr.	350,-
Armani deodorant	kr.	125,-
Buskort	kr.	50,-
Sportstaske	kr.	380,-
I alt	kr.	3.905,-

Klager kontaktede den 15. oktober 2009 skriftligt indklagede, men klager hørte intet fra indklagede. Klager rykkede indklagede for svar ved skriftligt henvendelse den 29. oktober 2009.

Klager oplyste, at han havde prøvet at kontakte indklagede ved at ringe på det telefonnummer, som garderobemanden havde anført på garderobebilletten.

Klager bemærkede endvidere, at indklagedes udlægning af hændelsesforløbet var usand. Klager oplyste, at der fra indklagedes side var tale om et forsøg på at fralægge sig et ansvar for ikke at have varetaget sin forpligtelse til at passe på en taske, som klager havde betalt indklagede for at gøre.

Klager fandt det påfaldende, at indklagede, som var i garderoben den pågældende aften, nu udviste en så afvisende holdning overfor at ville vedkende sig sit ansvar. Klager bemærkede, at indklagede den pågældende nat havde udvist imødekommenhed ved at give klager sit telefonnummer og dermed følt et ansvar.

Klager bemærkede, at der var tale om et stort økonomisk tab, da klager var gymnasieelev og derfor kun modtog kr. 1100,- i SU om måneden.

Klager foreslog alternativt, at indklagede kunne yde klager en delvis kompensation for tabet, så klager kunne have mulighed for at genanskaffe sig noget af det tabte. Indklagede behøvede ikke derved at påtage sig skyld eller ansvar for taskens forsvinden.

Klager bemærkede endvidere at kunne han få mulighed for at købe nogle af de mistede effekter, ville han nemmere kunne bære frustrationen over det store tab. Klager foreslår i forlængelse heraf, at erstatningskravet opgøres til det halve af det opgjorte, dvs. kr. 1.950,-.

Klager oplyste, at han desværre ikke var i besiddelse af kvitteringer på de mistede effekter.

Klager oplyste afslutningsvis, at klager var glad for at komme på indklagedes virksomhed, og derfor ville det være rart for alle parter, hvis den fremtidige relation var præget af gode følelser.

Klager fremsatte krav om erstatning for taske med indhold i alt kr. 3.905,-.

Indklagede stillede sig uforstående overfor klagen.

Indklagede bemærkede, at garderobebilletten ikke kan bruges som bevis, da der ikke er tale om den brugte billet. Garderobebilletten var alene ment som en lap papir med indklagedes telefonnummer. Indklagede oplyste, at lappen skal være revet over på midten for den ene del skal kunne sættes på tasken, mens den anden del udleveres til kunden. Dette var imidlertid ikke sket med den indsendte kopi af garderobebilletten.

Indklagede bemærkede, at klager ikke havde haft gyldig garderobebillet, hvorfor indklagede ikke havde kunnet udlevere tasken. Indklagede oplyste, at klager sikkert havde tabt garderobebilletten i løbet af aftenen, og så havde en anden fundet garderobebilletten og indløst den for tasken.

Indklagede oplyste, at indklagedes virksomhed var en natklub og det derfor kunne tænkes, at klager var påvirket, og måske ikke kunne huske forløbet korrekt.

Indklagede bemærkede, at det ikke var deres ansvar hvem der indløste en tabt garderobebillet.

Indklagede pointerede, at der ingen gyldig garderobebillet var samt, at indklagede ikke kunne stå til regnskab eller være pligtigt at betale for tabt gods.

Indklagede oplyste endvidere, at det ikke var grundet skyldfølelse, at indklagede udleverede sit telefonnummer, men at der blot var tale om en venlig gestus, hvor klager havde mulighed for at ringe den efterfølgende og høre om tasken var dukket op.

Indklagede bemærkede afslutningsvis, at han ikke modtog noget opkald fra klager.

Indklagede fremsatte krav om, at sagen afvises.

Nævnet lagde til grund, at klager indleverede en taske i garderoben i indklagedes virksomhed, og at tasken var bortkommet, mens den var i indklagedes varetægt. Indklagedes betragtninger i mail af 16. december 2009 var først fremkommet længe efter klagerens henvendelser til indklagede og bærer præg af spekulationer. De kunne derfor ikke tillægges afgørende betydning.

ankenævnet

for hotel, restaurant og turisme

Nævnet bemærkede, at da indklagede havde modtaget den pågældende taske mod udlevering af garderobemærke, havde indklagede pligt til at udlevere tasken med indhold mod forevisning af garderobemærke.

Nævnet bemærkede endvidere, at det måtte have stået indklagede klart, at der måtte være et indhold i tasker, som indklagede mod betaling modtog til opbevaring. Indklagede måtte derfor også ved bortkomst, som indklagede hæftede for, i rimeligt omfang yde erstatning for sådant indhold.

Nævnet fandt herefter, at klager var berettiget til fuld erstatning på kr. 905,- for parfume, deodorant, buskort og sportstaske. Der tilkom herudover klageren en yderligere, skønsmæssig fastsat erstatning. Erstatningen blev reduceret, da anskaffelsestidspunktet for og kvaliteten af de mistede trøjer ikke var dokumenteret. Herefter fastsættes den samlede erstatning til 2000 kr.

Indklagede skulle endvidere refundere klager gebyret for sagens behandling ved Ankenævnet kr. 150,-, jf. vedtægternes § 6, stk. 1.

afgørelse af 10. maj 2010